

DECIZIA NR.293

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Activitatea de Control Fiscal, asupra contestatiei depuse de dl. X, fost administrator al societatii Y, formulata impotriva masurilor stabilite de organele de control ale Directiei de Control Fiscal , prin procesul verbal, privind suma cu titlu de:

- T.V.A.
- Impozit pe profit
- Acciza

Prin contestatia formulata, dl. X, fost administrator al societatii Y nu isi insuseste punctul de vedere al organului de control exprimat prin procesul verbal, aducand urmatoarele argumente:

Contestatarul este arestat din 17.10.2002 pentru inselaciune, in prezent aflandu-se in stare de judecata la instanta de fond, instanta care urmeza sa solutioneze si si fapta care are o legatura directa cu debitele contestate. Petentul precizeaza ca in fapt nu a fost administratorul societatii, fiind victima inselaciunilor a mai multor persoane care s-au erijat in patronii societatii. Instanta urmeza sa se pronunte cu privire la modul cum petentul a ajuns sa devina administrator unic al societatii Y , fara sa-l cunoasca pe adevaratul asociat si fara a fi prezent la Registrul Comertului.

Organul de control, prin actul de control, a constatat fata de sumele contestate urmatoarele:

Controlul s-a efectuat in baza adreselor emise de catre Garda Financiara prin care se solicita efectuarea unui control fiscal la societatea Y in vederea stabilirii obligatiilor fiscale in intregime, datorate la bugetul consolidat al statului.

Verficarea s-a desfasurat in perioada 10.08.2005- 15.09.2005 ,efectuandu-se doar pe baza dosarului pus la dispozitie de catre Garda Financiara, continuand si sesizarea penala catre Parchetul de pe langa Judecatoria .

Societatea verificata s-a aflat in procedura de reorganizare judiciara/faliment, iar de la data de 01.03.2005 societatea a fost radiata.

Prin Notele de constatare, Garda Financiara a determinat obligatii fiscale estimative, avand la baza doua facturi fiscale emise de doi furnizori in perioada oct.- dec. 2001 si fara a cunoaste destinatia de vanzare a marfurilor cumparate, si daca societatea a calculat, contabilizat si declarat aceste venituri si obligatiile fiscale aferente.

Drept pentru care, organul de control fiscal, in baza legislatiei in vigoare in anul 2001 si pe baza datelor prezentate de catre Garda Financiara, a procedat la calculul obligatiilor fiscale, luand in calcul un adaos comercial mediu de 10%, rezultand urmatoarele sume:

- T.V.A.
- Impozit pe profit
- Acciza

Prin actul contestat, organul de control considera ca pentru debitele stabilite suplimentar, respectiv prin nedeclararea la organul fiscal teritorial a tuturor veniturilor realizate, au fost incalcate prevederile art. 9 din Legea 241/2005, lege care a inlocuit si abrogat legea nr. 87/1994 privitoare la combaterea evaziunii fiscale. Vinovat de fapta

descria mai sus se face dl.X - administrator - asociat unic al fostei societati Y, in exercitiul functiunii la data producerii faptelor. Drept pentru care, actul de control se transmite prin adresa la organele de cercetare penala, in completarea dosarului intocmit anterior de catre GARDA FINACIARA.

Cauza supusa solutionarii a fost daca poate fi solutionata pe fond cauza, in conditiile in care aceasta face si obiectul unui dosar penal.

Astfel, procesul verbal atacat a avut ca obiectiv solutionarea adreselor emise de catre Garda Financiara, continand si sesizarea penala catre Parchetul de pe langa Judecatoria .

In speta, se retine ca exista interdependenta intre stabilirea obligatiilor bugetare prin procesul verbal si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite, fapte ce au condus la diminuarea obligatiilor datorate bugetului de stat.

In drept, sunt incidente dispozitiile art.184 (1), lit. a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

”Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa.”

Avand in vedere ca intre obligatiile fiscale constatate de organele de control si fondul cauzei este o stransa interdependenta, se retine ca DGFP nu se poate pronunta pe fondul cauzei mai inainte de a se instrumenta latura penala, in virtutea principiului de drept conform caruia “penalul tine in loc civilul”, astfel cum este stipulat in art.19 alin.(2) din Codul de procedura penala.

Prioritatea de solutionare in speta o au organele penale care se vor pronunta asupra caracterului infractional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligatiilor datorate si contestate.

Luand in considerare cele prezentate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, D.G.F.P. nu se poate investi cu solutionarea pe fond, motiv pentru care se va suspenda procedura administrativa de solutionare a cauzei civile.